

[Finansministeren.]

ud fra en helt mekanisk beregning ville nå frem til ved at sige, vi har det og det provenu i øjeblikket, det er ca. 250 mill. kr. på vinområdet, at så får vi selvfølgelig ikke det fulde tab ved at gå ned med afgifterne eller ved at afskaffe afgifterne, og heller ikke, hvis vi går ned til det halve, det vil jeg da gerne medgive. Men vi ved jo ikke ret meget om det her, og vi får i hvert fald et meget betydeligt provenutab, det er vi ikke i tvivl om. Der er ingen, der kan sige, hvor stort det bliver, men at det bliver et stort provenutab, er helt afgjort. Grænsehandelen betyder altså ikke så meget, selv om man dér vil miste noget af provenuet, når man ikke sætter afgiften ned. Der vil komme et ganske betydeligt provenutab for statskassen, hvis man skulle gennemføre det, som jeg i og for sig også som finansminister ville mene var rigtigt at gennemføre på dette område, når vi går ind i EF. Problemstillingen er altså: kan man anvise kompenserende indtægter, så er jeg i hvert tilfælde parat til i folketingsudvalget at drøfte disse spørgsmål.

Hr. Preben Steen Nielsen spurgte mig direkte, om jeg var indstillet på at stramme reglerne vedrørende de 100.000 kr. yderligere, hvis der skulle være behov for det. Jeg vil da gerne bekræfte, at det er jeg indstillet på. Og som formuleringen er i den pågældende paragraf, skulle der altså være mulighed for det, men jeg tror nok, at selve det at kræve disse 100.000 kr. i sikkerhedsstilling, i første omgang må være tilstrækkeligt. Så må vi se, hvordan dette virker.

Jeg tror, jeg vil nøjes med at sige, at jeg i almindelighed vil være villig til i udvalget at drøfte hele den række af spørgsmål, som er rejst her. Jeg er, som jeg har givet udtryk for det, i og for sig principielt enig i betragtningerne vedrørende punktafgifter osv., men det er et spørgsmål om provenu.

Hr. Hans Kjær stillede det konkrete spørgsmål, om jeg kunne bekræfte, at forskelsbehandlingen vedrørende momsen ville bortfalde, og det kan jeg bekræfte. Det er jo spørgsmålet om varer fra Tyskland.

Hr. Enggaard har jeg sådan set svaret, der var ikke noget konkret spørgsmål. Fru Dagmar Andreasen var inde på spørgsmålet om de lempelser, der sker i forbindelse med kakaoblendingerne, og jeg vil gerne sige til hele udvalget eller til folketinget: vi har

fået en henvendelse, hvori man peger på, at dér, hvor der ikke er mælkepulver i, kan der også godt være behov for en tilsvarende lempelse, og henvendelsen er sendt også til folketingets skatte- og afgiftsudvalg. Jeg vil gerne se på, om det er muligt at foretage den udvidelse. Jeg synes i og for sig, at den argumentation, der er i henvendelsen, lyder fornuftig.

Ja, jeg tror, jeg vil nøjes med disse bemærkninger.

Hans Kjær: Når finansministeren synes, det skulle aflives med det samme, at man kunne passere grænsen på den måde, som jeg havde sagt, så vil jeg glæde mig til i udvalget at få en dokumentation for, at min påstand kan aflives. Jeg tror ikke, den kan aflives. Jeg mener ikke, der findes en eneste bestemmelse, der forhindrer én i at gå frem og tilbage over grænsen, lige så mange gange man orker, ud over det ene, at man ikke må indføre det til erhvervsmæssig anvendelse. Det kan man oversætte til eget forbrug, men jeg mener altså også, der ligger en vis gaveanvendelse i det, og eget forbrug kan vel ikke forhindre, at man kan være så praktisk, at man én gang om året tager sig tid til at fare frem og tilbage over grænsen og købe til et helt års forbrug. Det bliver morsomt.

Henning Philipsen: Jeg vil gerne sige til finansministeren, at han har misforstået mig, hvis han har opfattet det således, at jeg skulle have den opfattelse, at champagne skulle gøres billigere. Det har jeg ikke. Men jeg synes, der ville have været konsekvens i regeringens forslag, hvis man havde medtaget champagnen. Hvorfor har man ikke det? Og endelig vil jeg da godt føje til, at jeg synes, når jeg skal sige min mening, at ministeren burde udsætte denne nedtrapning af afgifterne på de dyreste vine, som han jo kan, indtil den 1. juli 1974, og hvis han så endelig vil lave om på det, så synes jeg nok, ministeren burde tage konsekvensen og så tage champagnen med. Så vil der være lidt rimelighed i det. Og endelig må jeg gøre denne bemærkning til ministeren: selv de dyreste vine, selv de allerbedste vine, kan stadig væk importeres til Danmark på fad. Det behøver ikke nødvendigvis at være slotsaftapninger. Det er derfor, jeg siger, at